

[Steen Folke]

det kan jeg ikke vide noget om – men jeg ville meget gerne høre, hvad regeringens holdning til den nye strategi er. Jeg synes, det er vigtigt, hvis man ligesom jeg mener, at dette er meget farligt og en meget farlig tendens, at der så bliver givet udtryk for det, om ikke andet så her i folketinget.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hvad angår andre landes stilling – og nu nævner hr. Steen Folke specielt Norge – vil jeg henvise til, hvad jeg sagde i mit første svar, nemlig at der ikke var tale om andet, end at de tilstedeværende lande tog oplysningerne fra USAs forsvarsminister til efterretning. Hvad angår Danmarks stilling i forhold til den nye strategi, vil jeg bare understrege to ting. Den ene er, at der ikke i realiteten er tale om en ny strategi. Der er tale om noget, som har ligget i den amerikanske planlægning igennem længere tid, men som nu, om jeg så må sige, er blevet formaliseret gennem det, vi har fået fra Washington i direktiv nr. 59.

Dernæst vil jeg sige, at det, som den amerikanske forsvarsminister meget nøje understregede, var, at ethvert led i deres strategi med hensyn til nukleare våben har det formål at forhindre en atomkrig. Det vil igen sige, at man meget nøje over for andre siger: sådan og sådan er vores strategi, så ved I det, så kender I konsekvenserne. Jeg kan ikke dele den vurdering, som hr. Steen Folke lægger for dagen, når det drejer sig om på den ene side at have ragnarok, den massive gengældelse, og på den anden side direktiv nr. 59, der vel kan siges at være mere fleksibelt, men hvor der bag det hele ligger, at i det øjeblik det første interkontinentale nukleare missil er afsendt, er det en acceleration henimod det, som ingen af os må acceptere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 184

3) Til *energiministeren* af:

Nymann (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor regeringen ikke – i lighed med genforhandlingen af aftalen med A. P. Møller – ønsker at genforhandle sin overdragelse af store olieholdige områder i Nordsøen til Norge, selv om disse

områder retmæssigt hørte til som en del af den danske fastlandssokkel?»

Skriftlig begrundelse

I dagspressen oplyses det, at Norge har fået overdraget store olieholdige områder i Nordsøen, som retmæssigt var en del af den danske fastlandssokkel.

I forbindelse med A. P. Møller-aftalen mener regeringen nu, at der er ændrede forudsætninger, og man skulle derfor tro, at også aftalen med Norge skulle genforhandles.

Nymann (FP):

Når vi nu ønsker A. P. Møllers koncession genforhandlet, fordi man mener, at forudsætningerne fra dengang er ændret, formodentlig hovedsagelig ved, at man nu har fundet olie, vil jeg oplyse, at også Norge har fundet olie; de har endda efter det, jeg har fået oplyst, fundet olie i den del af Nordsøen, som hørte til den danske kontinentalsokkel. Derfor vil jeg spørge olieministeren, om man nu, da A. P. Møller-aftalen skal genforhandles, også tænker på at genforhandle den overdragelse, der skete af de områder, der vederlagsfrit blev overladt Norge.

Jeg har søgt oplysninger om denne sag i biblioteket, men fik at vide, at den var hemmelig og lå i udenrigspolitisk udvalg og først blev tilgængelig for offentligheden efter år 2015, så det er ikke rigtig lykkedes mig at finde ud af, hvad det drejer sig om.

Men i alle tilfælde mener jeg, at vi må nogenlunde ligestille disse to, der borer efter olie, selv om den ene borer i landet og den anden uden for landet, for den forudsætning, at vi mangler olie i landet, må jo være ens for dem begge to.

Energiministeren (Poul Nielson):

Hr. Nymann går i sit spørgsmål ud fra, at Danmark på et eller andet tidspunkt har overdraget dele af det danske sokkelområde i Nordsøen til Norge og tilligemed altså områder, som er olieholdige. Det er en fordrejet og desværre forkert fremstilling af det, der faktisk er passeret.

Danmarks ret over den kontinentale sokkel for så vidt angår udforskning og udnyttelse af dens naturforekomster blev fastslået ved kongelig anordning nr. 259 af 7. juni 1963. På grundlag af konventionen af 1958